

05 GCS-BR7 001

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde)

Partijen Verzekeraar A

 en

 Verzekeraar B

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Voorzover voor de beoordeling van het geschil van belang, wordt uitgegaan van de volgende tussen partijen vaststaande feitelijke gegevens:

Op 19 september 2003 vond een aanrijding plaats waarbij betrokken waren een bij B verzekerd motorrijtuig, bestuurd door de heer C en een motorrijtuig, dat ten tijde van de aanrijding niet verzekerd was, maar waarbij verzekeraar A conform artikel 13a lid 7 WAM het na-risico liep. Dit motorrijtuig werd bestuurd door de heer D en had als inzittende mevrouw E.

Het motorrijtuig, dat bestuurd werd door de heer C, reed over het Bovenpad te Oldebroek en sloeg op een T-splitsing rechtsaf, de Vierhuizenweg op. Op dat moment reed het motorrijtuig, dat bestuurd werd door de heer D, in tegengestelde richting op de Vierhuizenweg. Kennelijk als gevolg van de manoeuvre van de heer C week de heer D uit naar rechts en schampte een boom om vervolgens tegen een volgende boom tot stilstand te komen. De inzittende van het motorrijtuig dat bestuurd werd door de heer D, mevrouw E, loopt hierbij zwaar lichamelijk letsel op.

Bij brief van 7 november 2003 heeft de heer D de heer C aansprakelijk gesteld, welke aansprakelijkheidsstelling C heeft doorgestuurd naar B als zijn WAM-verzekeraar. Verzekeraar B laat een onderzoek uitvoeren, bij welk onderzoek mevrouw E wordt benaderd voor het invullen van een letselschadeformulier. Verzekeraar B heeft vervolgens bij brief van 12 december 2003 verzekeraar A bericht dat een onderzoek werd uitgevoerd naar de toedracht van het ongeval. Na enige correspondentie tussen verzekeraar B en verzekeraar A heeft laatstgenoemde eindelijk in augustus 2004 op basis van Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde) de schaderegeling met de inzittende ter hand genomen en heeft zij verzekeraar B verzocht op basis van deze bedrijfsregeling te participeren.

Het geschil

Verzekeraar A is van mening dat niet zij, maar verzekeraar B als eerst aangesproken verzekeraar op basis van Bedrijfsregeling 7 de schade van de inzittende had moeten regelen. Verzekeraar A voert hierbij aan dat zij eerst op 12 december 2003 is geïnformeerd over het voorval, terwijl verzekeraar B hiervan reeds op 7 november 2003 op de hoogte was geweest. Verzekeraar A heeft op 26 augustus 2004 besloten de schaderegeling ten aanzien van de inzittende ter hand te nemen en heeft verzekeraar B bij brief van 8 oktober 2004 verzocht de schaderegeling over te nemen.

Verzekeraar B stelt dat Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde) niet van toepassing is. Immers: het motorrijtuig van de heer D was ten tijde van het ongeval niet verzekerd; de heer D was niet in het bezit van een geldig rijbewijs; mevrouw E was ermee bekend dat de heer D geen rijbewijs had en mevrouw E droeg geen veiligheidsgordel. Verzekeraar B stelt voorts dat verzekeraar A de meest gerede partij was om de schaderegeling van de inzittende ter hand te nemen.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennis genomen van de aan haar overlegde stukken, waaronder het proces-verbaal van politie.

De commissie is van oordeel dat Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde) op het onderhavige geval van toepassing is. Voor toepassing van Bedrijfsregeling 7 is ingevolge artikel 2 van deze regeling van belang dat sprake is van een schadegeval waarbij een benadeelde kan worden beschouwd als schuldloze derde en de andere betrokkenen hun mogelijke aansprakelijkheid voor het schadegeval en de daaruit voortvloeiende gevolgen hebben verzekerd bij een bij het Verbond van Verzekeraars aangesloten WAM-verzekeraar.

De commissie overweegt dat verzekeraar B, door te stellen dat Bedrijfsregeling 7 niet van toepassing zou zijn vanwege het feit dat er ten tijde van het ongeval geen sprake was van een verzekering, een te enge uitleg aan het toepassingsgebied van Bedrijfsregeling 7 geeft. De commissie is van oordeel dat beslissend is of ten tijde van het ongeval een WAM-verzekeraar, aangesloten bij het Verbond van Verzekeraars, ten opzichte van een schuldloze derde conform de WAM dekking behoort te bieden voor de schade als de onderhavige. Nu in het onderhavige geval sprake was van het verlenen van dekking door verzekeraar A op basis van artikel 13a lid 7 van de WAM (het zogenaamde na-rioso), overweegt de commissie dat Bedrijfsregeling 7 op het onderhavige schadegeval van toepassing is.

De commissie overweegt eveneens dat het verweer van verzekeraar B, dat de eigen schuld van de inzittende, bestaande uit het niet dragen van een veiligheidsgordel en het meerijden met een bestuurder, waarvan de inzittende wist dat hij niet in het bezit van een geldig rijbewijs was, eraan in de weg staat dat sprake is van een schuldloze derde in de zin van de regeling, verzekeraar B niet kan baten. Immers, de aangedragen omstandigheden aan de kant van de inzittende hebben niet bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval. Op basis hiervan concludeert de commissie dat de inzittende moet worden aangemerkt als schuldloze derde in de zin van de regeling.

Ten overvloede merkt de commissie op, dat de aangedragen omstandigheden aan de kant van de inzittende mogelijk wel hebben bijgedragen aan de omvang van de schade, zodat deze omstandigheden wel conform artikel 6:101 BW als eigen schuld aan omvang van de schade kunnen leiden tot vermindering van de schadevergoeding.

De commissie overweegt voorts dat op grond van artikel 3 van de regeling verzekeraar B als regelend verzekeraar jegens de schuldloze derde, mevrouw E, had moeten optreden, nu het voor de commissie vaststaat dat de heer D de verzekerde van verzekeraar B, de heer C, op 7 november 2003 aansprakelijk heeft gesteld voor de schade als gevolg van het ongeval én verzekeraar B in het kader van het daaropvolgende onderzoek zelf contact heeft opgenomen met de schuldloze derde. Nu verzekeraar A echter feitelijk de schaderegeling van de schuldloze derde op zich heeft genomen, en verzekeraar A bij die gelegenheid verzekeraar B uitsluitend om participatie heeft gevraagd, is de commissie van oordeel dat - juist in het belang van de schuldloze derde, welk belang in het kader van deze bedrijfsregeling steeds voorop dient te staan - verzekeraar A deze schaderegeling voortzet en dat verzekeraar B participeert in de door verzekeraar A jegens de schuldloze derde gedane betalingen.

Bindend advies

De commissie geeft in deze zaak als haar bindend advies dat de Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde) van toepassing is, dat verzekeraar A de schaderegeling met de schuldloze derde voortzet en dat verzekeraar B voor de helft participeert in de door verzekeraar A aan de schuldloze derde gedane betalingen.

Aldus is beslist op 30 mei 2005 door mr. P.E.F.M de Bont, mr. A.J. van Rooijen en mw mr. A.G. Verhoeven, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in aanwezigheid van mr. M.N.J. Heeneman, secretaris.

mr. P.E.F.M de Bont
vice-voorzitter

mr. M.N.J. Heeneman
secretari

